

нал с Левски и изказал готовност да работи за организиране на комитетското дяло в България. Това и станало в края на 1870 г. Кънчев бил приет от Левски за *помощник*, като военен съветник, понеже бил свръхил в Бялград, легион с чин запасен офицер. Тий двамата може се заемат сериозно за работа. Левски имал опитността, смелостта и тънкото познанство душата на турска полиция. Ангел Кънчев донесъл от Чехия по-големи теоретически познания по историята на националните движения в Европа. Той засилили мисията да се създаде ясност и стегнатост в организацията. За това трябвало да се създадат наредби с означение должността на всеки работник. До туй време Левски се ръководел от „Закона за горските чети“ на Раковски, но тоя закон не бил пълен.

И тий, двамата дейци поискали да се преустрои комитетското дяло в България. Това те извършили в края на 1870 г.

Вътрешен Ц. Р. Комитет. — Новата 1871 година се започва с нова наредба. Нареден бил Централен Революционен Комитет вътре в България. Ръководните му хора съставили „Привременно правителство“). Седалището на правителството не било определено; то се намирало там, дето били Левски и Кънчев. При все това града Довеч бил тайна, но постоянна столица на членовете от При-

¹⁾ Левски, Кънчев, Ив. Драсов, Марин поп Лукенов, Д. Пъжков, поп Кръстю.